

Egil Hvid-Olsens konfirmationstale

Taler

Egil Hvid-Hansen
Sognepræst

Dato

23. april 2022

Sted

Holdt i hhv. Vester Nebel og
Bryndum Kirke.

Omstændigheder

Holdt hhv. d. 23. og 30. april 2022.

Kære konfirmander.

Før i tiden blev man anset for at være voksen, når man blev konfirmeret. Sådan er det ikke længere. I er stadig børn. Men I er store børn, og det vil sige, at der stilles større krav til jer end før. Det er noget af det, der gør det udfordrende at være på jeres alder.

Samtidig er der blevet stillet ekstra store krav til jer, fordi vi dumpede ind i en periode med Corona, og da den så småt havde mistet styrke her til lands, invaderede Rusland Ukraine og truede hele verdensfreden. Selvom det bestemt stadig er udfordrende at være ukrainer, ser det ud til, at truslen om en krig mellem Rusland og den vestlige verden er aftaget.

Bag alle de bekymringer, som I hver dag hører om og ind imellem må tage stilling til, ligger der en kæmpeudfordring i at skabe langt bedre forhold for klimaet. Hvis krigen i Ukraine har haft en positiv følge, er det, at vi i den vestlige verden tvinges til at droppe brug af kul og gas. Der forskes og afprøves på livet løs med at finde nye, klimavenlige brændstoffer, men også her kommer I til at opleve begrænsninger, for det er dyrt at omstille et helt samfund, og desuden må vi hver især være med til at nedbringe CO2-forbruget. Samtidig er det ikke noget, man behøver at ligge søvnløs over, for hvis vi sammenligner med jeres bedsteforældres barndom, har I det langt bedre materielt, end de havde, da de var på jeres alder. I skal bare vænne jer til, at for eksempel en mobiltelefon godt kan holde længere, hvis man behandler den ordentligt og ikke lader sig presse af, at andre har en, der er nyere. Det er altså for tidligt at miste håbet.

Noget af det, der kan fastholde håbet, er et fokus på alt det, I får gratis. Her

tænker jeg ikke først og fremmest på den mængde af gaver, I får i dag, men på de mennesker, I lever sammen med. Det er alt det, man tager som en selvfølge, der oftest betyder allermest. Hvis der for eksempel ikke var nogle voksne til at tage sig af jer, ville der ikke være nogen til at fejre jer i dag.

Selvom I sikkert ind imellem synes, at jeres forældre er så irriterende, at I godt kunne trænge til en pause fra dem, er det dem, der ser til, at I får noget at spise, bliver sendt i skole og sørger for, at I holder jeres aftaler.

Og selvom I let bliver sure på jeres søskende, så er de også altid tæt på, hvis I har brug for nogle at hygge jer med. Sådan har I alle sammen nogle familiemedlemmer og venner, der både kan og vil glæde jer.

Den allerførste gang jeg underviste jer, spurgte jeg, hvad I havde af ønsker til livet. En forbløffende stor mængde piger sagde, at I gerne ville have gode karakterer i skolen. Det er bestemt fornuftigt, men samtidig håber jeg, at I også har andet at gå op i. Det er nemlig ikke alt, hvad man har lyst til, der kræver høje karakterer, og omvendt skal man ikke satse på at blive noget bestemt, bare fordi man har karaktererne til det.

En af drengene – jeg kan ikke huske hvem – sagde, at han gerne ville prøve at bo i New York. Han vidste ikke hvorfor, men kunne bare godt tænke sig det. Det, synes jeg, er et præcis lige så godt ønske som at få gode karakterer. Det skal nemlig være lysten, der driver værket. Samtidig udelukker det ene ikke det andet. Det vil for eksempel være lettere at bosætte sig i New York, hvis man har fulgt med i skolen.

I vokser op i en periode, hvor der stilles store krav til jeres viden og kunnen. Men nogle gange kan I noget, som man overser værdien af. At kunne tage hensyn til andre er for eksempel vigtigere end at score høje karakterer. Alligevel sker det, at I begår fejl. Måske udelukker I nogen fra fællesskabet. Måske sårer i nogen med noget, I siger. Det er ret ubehageligt at måtte indse, for vi vil så gerne være perfekte. Men perfekte er ingen af os.

Er der én, der ved, at vi ikke er perfekte, så er det Gud. Han ser lige igennem vores facader og løgne. Men det særlige ved ham er, at det ikke ændrer hans forhold til os. Han bliver ved med at elske os på trods af vores fejl. Dengang I blev døbt, lovede han, at hans kærlighed ville være ved, og det løfte får I

bekræftet lige om lidt, når I bliver konfirmeret.

Med Guds kærlighedsløfte i ryggen kan I leve livet fulde af håb. Dermed får I overskud til at tage de mange, svære udfordringer op, så I hver især kan være med til at skabe bedre vilkår; ikke kun for jer selv, men også for andre.

Amen.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Festtale, Konfirmationstale, Prædiken

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/egil-hvid-olsens-konfirmationstale>